

naar jeg udtaler, at Landbruget nu til Dags producerer dobbelt saa meget som for 50 Aar siden uden i det væsentlige at anvende større Arbejdskraft. Men i Stedet for, at disse Maskiner skulde bevirke, at Brødet blev lettere at anskaffe, og skulde bidrage til, at man fik Arbejdet udført lettere, staar det ærede Medlem Hr. Brorsen og siger: Vi skal have mere end 48 Timers Arbejdstid om Ugen. Vi har ganske vist for Tiden henved 20 000 arbejdsløse, og vi ved, at dette Tal vil stige til baade 30 000—40 000—50 000, men det ærede Medlem Hr. Brorsen forlanger, at der skal være længere Arbejdstid, for Staten bruger for mange Penge under 8 Timers Arbejdsdagen. Kan noget fornuftigt Menneske mene, at vi, naar en stor Stab af Arbejdere gaar ledige, skal forlænge Arbejdstiden for dem, der har Beskæftigelse? De, der ikke har Arbejde, skal dog ogsaa leve. Nej, man maa skaffe saadanne Forhold, at man ude paa Landet beholder Fødselsoverskuddet. Jeg tror desværre ikke, at det vil kunne lade sig gøre, at man faar det indrettet saadan, at man kan faa Folk fra Byen til at vandre ud paa Landet igen, men i alt Fald maa man se at faa standset Indvandringen til Byerne. Der kunde jo straks gøres en hel Del derved, at man blev fri for idelig og altid at høre Historier om, hvilket Slaffenliv Arbejderne fører i Byerne, og hvor meget man fortjener derinde, saa de godt kunde lægge 25 pCt. til Side og leve flot alligevel, og hvor stor en Arbejdsløshedsunderstøttelse der gives, kort sagt, man faar Indtryk af, at Arbejderne gaar ind til et Herreliv i Byerne. Hvis man vilde fremstille det, som det er, at Arbejderne gaar ind til et Liv i Nød og usle Kaar, vilde fremstille, hvorledes Livet leves inde i Sidegaderne og Baggaardene, og man samtidig vilde være med til at udstykke Jorden og oprette Husmandsbrug i saa stor Udstrækning, at der blev Adgang til Beskæftigelse af Fødselsoverskuddet ude paa Landet, saa kunde Maskinerne desuagtet anvendes med største Lethed. Man kunde anvende Selvbindere, man kunde anvende Tærskemaskiner; alle de Maskiner, man har, kunde man anvende, men saa vilde Maskinerne blive en Lettelse for de paagældende Indehavere af Jorden i Stedet for at gøre denne Stab af Arbejdere overflødige, kaste dem ind til Byerne og gøre dem arbejdsløse. Det er det mest uproduktive, der tænkes kan, at man bygger Boliger for arbejdsløse i Stedet for at søge Beskæftigelse til dem.

Derfor maa Maalet, Kravet for os være dette at faa saadanne Forhold tilvejebragt, at der kan blive Arbejde til alle, at ikke et eneste Menneske, der kan arbejde, skal gaa uden at kunne finde Beskæftigelse. Den Dag, vi er naaet dertil, at alle, der vil arbejde, kan finde Beskæftigelse, er et stort Maal naaet. Det er muligt, at der til den Tid ogsaa vil findes en eller anden Drivert, der ikke vil bestille noget, men naar han saa ikke har ti Tusinde arbejdsløse at skjule sig bag, skal vi nok faa ham lært at bestille noget; hvorimod han i Dag kan skjule sig bag den store Mængde, der gerne vil arbejde, men ikke kan komme til det.

Det, Socialdemokraterne kræver, er ikke Hjælp til Selvhjælp, det er Selvhjælp alene. Den Arbejder, der kan arbejde, ønsker at faa saadanne Vilkaar, at han kan leve uden at skulle gaa til andre for at bede om Hjælp. Hvad Dyrtidsforanstaltninger angaar, ønsker en Arbejder, en, der skal være med til at bære Samfundet, ikke at skulle møde med Uformuenhedsattest for at faa billigt Rugbrød. Han ønsker, at Prisen for ham bliver som for alle andre, men han ønsker tillige, at man skal sætte en saadan Bremse for Prisstigningslysterne, at Varen kan faas til overkommelig Pris. Saa vil Arbejderen gennem Selvhjælp, gennem sit eget Arbejde kunne naa at skabe sig saadanne Kaar, at han faar Glæde, Lykke og Tilfredshed ved det Arbejde, han udfører.

Men ved Siden heraf har vi sociale Opgaver, som skal løses. Der er Mennesker, der ikke kan klare sig selv, hvor det er nødvendigt, at der fra Statens Side tages fat. Den Dag, da indeværende Rigsdagssamling blev aabnet, holdt Socialdemokratiet Hovedbestyrelsesmøde om Formiddagen, og jeg kan med Fornøjelse sige, at man næsten skulde tro, at et Afsnit af den Trontale, som Kongen oplæste ved Rigsdagens Aabning om Eftermiddagen, var afskrevet af Socialdemokratiets Krav fra om Formiddagen. Jeg vil haabe, at dette Afsnit af Trontalen vil blive ført ud i Virkeligheden. Socialdemokraterne vil, saaledes som det ærede Medlem Hr. Brorsen ønskede det, kunne arbejde i god Forstaaelse med Regeringen, saafremt dette Afsnit af Trontalen for den bliver mere end Ord, saafremt det bliver noget, som den vil tage fat paa at gennemføre allerede i den kommende Vinter.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om de sociale og humane Opgaver og Hjælpen til dem, der ikke kan klare sig selv,